

๑๔. ฐานไม่ให้การต้อนรับ , ฐานไม่ให้ความสะดวก , ฐานไม่ให้เป็นธรรม , ฐานไม่ให้การสงเคราะห์ , ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

- ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑๕. ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

๑๖. ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

๑๗. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนกับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

๑๘. ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว (ประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง ประพฤติตนไม่สมควร)

- ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก (เว้นประมาท/ลหุโทษ) หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

จัดทำโดย

นางสาวดวงแก้ว แซ่ลิ้ม

นักทรัพยากรบุคคล ปฏิบัติการ

งานบริหารงานบุคคล สำนักปลัด อบต.บางเก่า

สำระนำรัฐ ประจำปี ๒๕๖๓ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๓

การดำเนินการทางวินัย
พนักงานส่วนท้องถิ่น

งานบริหารงานบุคคล

สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลบางเก่า

อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี

การดำเนินการทางวินัย พนักงานส่วนท้องถิ่น

คำว่า “วินัย”

“วินัย” มี ๒ ความหมาย คือ

๑.ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติ
ที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ

๒. ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่า
สามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้

“วินัย ” มี ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

สถานโทษ พนักงานส่วนท้องถิ่น มี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

สถานโทษทางวินัย ลูกจ้าง พนักงานจ้าง มี ๔ สถาน
ได้แก่

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดค่าตอบแทน

(๓) ลดค่าตอบแทน

(๔) ไล่ออก

ฐานความผิดทางวินัย มีทั้งหมด ๑๘ ฐาน ได้แก่

๑. ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วย
ความบริสุทธิ์ใจ

๒. ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

- ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่
ราชการของตนหาประโยชน์

- ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมี
ชอบ “ฐานทุจริต” เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๓. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี หรือ
ความก้าวหน้าแก่ราชการ

๔. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ
อุตสาหะ/ไม่เอาใจใส่/ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของ
ราชการ/ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

- ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุ
ให้เสียหายแก่ราชการร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง

๕. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย
กฎระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. และนโยบายของ
รัฐบาล

- ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย
กฎระเบียบของทางราชการมติ ค.ร.ม. หรือ นโยบายของ
รัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็น
ความผิดอย่างร้ายแรง

๖. ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหว
อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และไม่ป้องกัน
ภัยอันตรายนั้นจนเต็มความสามารถ

๗. ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ

- ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ เป็นเหตุ
ให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง

๘. ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

- แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามจะทำให้เสียหายแก่
ราชการ หรือไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็น
คำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็น
หนังสือทันทีให้ทบทวน ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันตามคำสั่ง
เดิมเป็นหนังสือต้องปฏิบัติตาม (ไม่ผิดวินัยฐานนี้ หรือมีเหตุ
ลดหย่อนโทษ)

- ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง

๙. ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน
เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือ
ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

๑๐. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

- ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง

๑๑. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบ
ธรรมเนียมของทางราชการ

๑๒. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
(ตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑๕ วัน)

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกัน
เป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือ
โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตาม
ระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑๓. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย , ฐานไม่รักษาความ
สามัคคี , ฐานกลั่นแกล้งกัน , ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการ
ปฏิบัติราชการ